

Amalia Pavelescu... la aniversare

Fiică și succesoare la catedra de etnologie a prof. univ. dr. Gh. Pavelescu de la Universitatea „Lucian Blaga” din Sibiu – *Amalia Pavelescu* a împlinit, în urmă cu câteva luni, 60 de ani! Înregistrez faptul în sine cu uimire, aproape uluit de repeziciunea cu care s-au succedat lunile, anii și deceniile. În anii '70 ai veacului trecut, când m-am stabilit la Sibiu, fiica profesorului Pavelescu era o adolescentă care frecventa, încă, Liceul „Gh. Lazăr”. Îl însoțea,

adeseori, la sesiunile de comunicări științifice ale „Asociației Folcloriștilor și Etnografilor din Județul Sibiu” pe ilustrul său părinte și eram uimit de atenția cu care urmărea toate intervențiile.

Finalizarea studiilor de filologie la Sibiu, cu o superbă lucrare de licență axată pe *imaginea haiducului Budac* în cultura tradițională din sudul Transilvaniei, era un semn clar că Profesorul își găsisese succesorul în propria familie. De acum toate sesiunile de comunicări științifice ale folcloriștilor și etnografilor sibieni consemnau, în dreptul numelui Pavelescu, două participări, iar „Studii și comunicări de etnologie” înregistra, an de an, tot mai multe colaborări ale acestora.

Anii s-au scurs și... iată-ne în 1997, la Facultatea de Litere din Cluj-Napoca unde Amalia și-a susținut teza de doctorat, *Poezia de ritual și ceremonial din Mărginimea Sibiului*, sub directa coordonare a Profesorului Dumitru Pop.

La retragerea Profesorului Gh. Pavelescu, din 2004, Amalia va ocupa, prin concurs, postul de *conferențiar* – titular al cursurilor de *Antropologie culturală și Mituri și mitologie românească* din cadrul secției de *sociologie-etnologie* a „Facultății de științe” din Sibiu.

În primii ani va preda și cursurile de *Artă populară românească*, de *Etnografie universală* și *Metode de cercetare în etnografie și antropologie*, desfășurând, în paralel, o susținută activitate științifică. Va trăi, însă, discret, în umbra celebrului său părinte, trecut bine de 90 de ani, pe care îl însoțea, cu un pilduitor devotament, pretutindeni.

După 17 oct. 2008 – când Profesorul Pavelescu pleca spre o lume mai bună, Amalia Pavelescu va recupera, va tipări sau retipări o bună parte din opera părintelui său. Din 2009 va deveni membră a colegiului de redacție al revistei „Studii și comunicări de etnologie” și a Consiliului Științific al Muzeului „Astra”.

Se va implica activ în restructurarea profilului departamentului de *Sociologie-etnologie* din cadrul Facultății de Științe Socio-Umane, predând cursuri de asistență socială precum: *Perspective antropologice în asistență socială, Dezvoltare comunitară și regională, Politici sociale sau Parteneriat public privat*.

Dascăl de vocație, Amalia Pavelescu își iubește studenții, îi însoțește, an de an, în teren și-i tratează întotdeauna ca pe niște colegi mai tineri.

A editat volumele de studii de etnografie și folclor – *Ethnos*, nr. 6, 7 și 8, făcându-și o datorie de onoare din valorificarea moștenirii culturale a părintelui său, implicându-se profund în organizarea *Colocviilor de etnografie și folclor „Gh. Pavelescu”* de la Alba Iulia și a Centenarului Gh. Pavelescu (la Sibiu și Purcăreți) în 2015.

Aparent fragilă și totuși atât de puternică, profesoara Amalia Pavelescu duce mai departe o moștenire culturală și științifică de o aparte importanță precum aceea lăsată de Profesorul Gh. Pavelescu – neuitând nici o clipă de *drumul propriu* în etnologia românească.

Profilul său intelectual și didactic se conturează cu discreție și claritate prin lucrări precum *Poezia de ritual și ceremonial din Mărginimea Sibiului* (București, Editura „Paideia”, 2001), *Capricorn – Studii și cercetări de etnologie* (Sibiu, Editura Universității „Lucian Blaga”, 2003) sau *Metode de cercetare în etnologie și antropologie* (Sibiu, Editura „Alma Mater”, 2003), care-i asigură un loc distinct în istoria etnologiei sibiene și, de ce nu, românești.

Ilie MOISE